

IRLAND

Killarney 21-27 februari

Av Sofie Karlsson

Onsdag 21 februari

Dagen började väldigt kallt med ca -20grader hemma i Uppsala. Vi(Sofie och Janie) drog oss upp ur sängen runt kl 6 på morgonen och anlände till Västerås vid niotiden. När vi äntligen kom fram till flygplatsen fick vi till vår stora förvåning se att vi inte var riktigt först, eftersom killarna tydligen hade tagit bilen.

Men allting kan ju omöjligt vara bra, så det hade kommit upp ett litet hinder för en av deltagarna på resan. Alla hade tagit med sig passen, men Kristoffer hade råkat få med sig sitt gamla utgångna pass. Jätteduktigt ☺

Det blev genast en mycket spänd stämning på den lilla flygplatsen i Västerås. Hur skulle detta sluta.

Någon tog tillslut upp telefonen och ringde ett antal samtal tills den någon tillslut fick tag på ängeln Jörgen som kom farandes med passet i rättan tid.

Medan dem vuxna stod utanför incheckningen med Krille passade vi två flickor på att testa lite krämer å parfymmer inne i shoppen. Vi skapade även lite modern konst under tiden med hjälp av en kaffemugg, en ljusstake och en servett.

Flygresan gick bra. När planet landat blev det lite panikgång in på damernas för några av, som sagt, damerna.

Nu skulle vi bara hyra lite bilar som inte gick alltför snabbt. Efter en tids väntan på dem där bilarna hade vi äntligen hittat ut på motorvägen. Förväntansfulla och pigga satt vi i bilen med kurrande magar. I Eddies bil var det radion som gällde eftersom CD-spelaren inte funkade, så Janies skiva är fortfarande kvar i en av bilarna på Irland ☺ En mycket viktig detalj som man definitivt inte får glömma var att nu gällde det att hålla sig på fel sida. Allt var vänsterställt helt enkelt. Så om du någon gång ska besöka Irland, "Tänk fel så blir det rätt".

Vi fick se både en blomsteraffär och några dyra krogar innan vi tillslut hittade ett "fint" matställe att slänga ut pengar på. Vi i Eddies bil gick in och tog oss en varsin fish'n chips och jag (Sofie) drog till med en kebab, medan dem andra gick in på spar, som inte riktigt var till för dem som ville spara, och köpte sig lite pasta och mackor.

Det tog oss totalt 6 timmar att komma till Killarney där vi skulle bo den närmaste veckan. Det var ju inte det lättaste att hitta till våra stugor. Jonas bil lämnade oss andra efter att Anders av någon anledning skulle stanna vid vägen. Killbilen hade kört runt i säkert en halvtimme innan vi hittade fram till den lilla stugbyn.

Husen vi skulle bo i var riktigt fina vill jag säga. Tre sovrum i varje hus med ett badrum i varje rum. Fanns även en toa för gästerna. Köket var stort med stor golvyta och en entré med glasdörrar. Ett helt perfekt boende för oss helt enkelt ☺

Rena lyxvillan jämfört med hur OK Linné hade det.

Stuga 1

Alexandra, Eddie, Anders, Robin, Mattias och Alexander.

Stuga 2

Jonas, Andreas, Rebecca, Sofie, Janie, Kristoffer, Thomas och Magnus.

För att vi skulle kunna få i oss något morgonen därpå drog vi till närmsta matbutik, som alltså blev Lidl. Det var väl okej. För den som ville ha hamburgare var det lätt fixat.

Sen var det bara att fara hemåt till stugorna igen, ta sig en kvällsmacka och slutligen gå och sova i dem sköna sängarna. Natti natti☺

Torsdag 22 februari

Andra dagen på lägret, men första dagen för ansträngning. Dagen började tidigt med att någon sprang runt huset och knackade på fönster och dörrar. Vårt rum och Jonas var först upp. Efter ett tag kom även Andreas upp, men dem andra pojkarna låg kvar ett tag till.

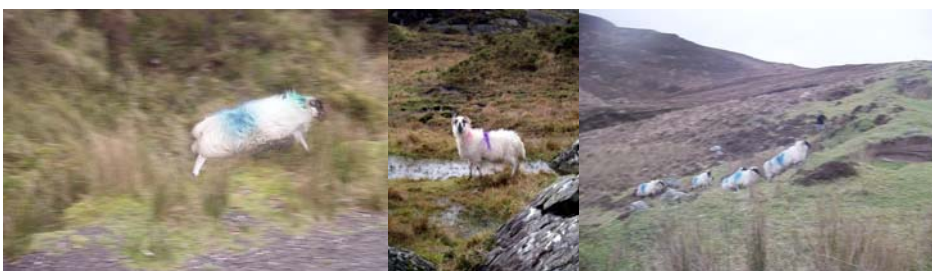
Vi var även tvungna att laga mat eftersom vi inte skulle åka hem mellan passen. För oss tjejer blev det pastasallad.

Vi skulle ta oss upp i bergen på våran första träning. Vägarna var väl inte så jätteroliga om man säger så. Se bara på det här så kanske ni får någon förståelse för hur det kändes i magen.

80km/h

Längs vägen sprang det också en massa får i olika färger och kulörer.

När vi äntligen, efter 1,5h resa uppför dem smala vägarna, kom fram visade det sig vara en farm med får och kossor och en söt, men skitig, hund som vi snabbt döpte till Anders. Visserligen var det en tik, men dem var ju så lika ☺

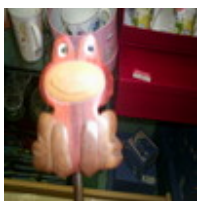
Första träningen körde ungdomarna och juniorerna på ett lite flackare, men blötare ställe medan dem lite äldre sprang uppe i dem lite väl oframkomliga bergen. Kartan vi tränade på hette Shrone hill.

Det gick väl hyfsat bra för oss alla. Vi bytte snabbt om efteråt för att inte råka ut för någon onödig förkylning. Jag och Janie joggade ned till bäcken och badade av fötterna lite. Dem var lite skitiga efter att ha klampat runt i alla kärren.

Vi slängde i oss lite mat och åkte sedan med Eddies bil ner till den lilla byn som låg några kilometer från farmen. En ganska mysig liten by, men skulle inte riktigt vilja bo där så jobbigt som det var att åka på dem där krokiga vägarna. Jag som tycker att vägen mellan Knutby och Rånäs är illa.

Vi hittade i alla fall några småaffärer där dem sålde lite smått och gott, Som till exempel en söt korköppnare eller en smaskig choklad.

På eftermiddagspasset tog även vi yngre oss upp i dem kuperade bergen. Vet inte om det var så roligt men vi fick klättra i alla fall och sånt är ju Janie bra på. Efter att jag och Janie varit ute i 45 minuter vände vi om för det var väldigt blåsigt och regnigt.

Väl hemma i stugorna hoppade vi alla in i duschen. Eller alla förutom jag och Janie i alla fall. Vi tog oss ett värmande bad istället. Det var ju mycket mysigare ☺. Av någon anledning började det droppa i taket på nedre våningen. Eller man kan säga att det rann. Vi vet inte vart det kom ifrån, men våran toalett var trasig så det kan ha varit från den. Rent vatten då förstås.

Efter duschen och badet var det dags att fara till mataffären igen. Den här gången drog vi till Tesco, Irländarnas riktiga sparbutik. Det var ungefär som den där stora matbutiken i Gränby Centrum eller nått. Där köpte vi mat och lite godis för vissa. När vi kom tillbaka hem igen var det dags att inviga det nya köket på riktigt. Vi tjejer drog fram stekpanna och skulle laga till oss en musig omelett. Killarna var bara för lata så dem körde på mikro-och ugnsmat i stort sätt hela veckan. Men i alla fall, vi började med vår omelett, men det blev tillslut en äggröra för vi hade visst för mycket i stekpannan på samma gång. "Vissa" klagade på att det inte såg så gott ut, men dem visste tydligen inte vad dem talade om för det smakade som på restaurang, ungefär.

Kvällen avslutades med en runda Chicago. Ante hade även köpt ett 3-pack kinderägg, så han var lite svår att få kontakt med då han roade sig lite med dem fina överraskningarna. Vi körde upp till 50p med köpstop vid 40. Så här såg resultatet ut: Tompa: 50p Ante: 44p Becka: 32p Janie: 23p Sofie: 17p

Har själv inga kommentarer om det här, men killarna tyckte att det på något sätt försvann poäng från dem och poffade upp oförtjänta poäng hos Janie, men det kan ju omöjligt vara sant. Eller...

Nu var klockan ganska mycket och det var en dag imorgon med, så vi drog oss i säng allihop. Alla somnade utan problem ☺

Fredag 23 februari

Dagen började som vanligt. Tror vi redan har hunnit skapa lite rutiner. Alla gick vi upp och fixade frukost. Vi tjejer kokade havregrynsgröt och bredde mackor. Killarna vet jag inte vad dem åt. Kunde väl inte ha koll på dem jämt. Idag behövde vi i alla fall inte göra någon mat för vi skulle åka hem mellan passen.

Det var inte så långt till träningen. Kartan såg ut att vara som dagen innan men underlaget var lite bättre. Inte lika håligt och taggigt. Dessvärre fanns det ett område på kartan som man, för att behålla livet, skulle hålla sig borta ifrån. Där bodde nämligen en galen gubbe som sköt efter folk som sprang på hans mark. Jag tror inte att någon från Rånäs tog sig i närheten av det där området, men det var nog mer för att det var så långt bort. Av ren lathet het enkelt. Kartan vi sprang på hette Crohane mountain.

För att ta oss till startpunkten var vi tvungna att passera två diken, eller vattenfall kanske det var, dem rann i alla fall ner från bergen. Väl uppe började det regna å vi startade med jämna mellanrum eftersom det var sportident.

Vems fötter är vems?? Hmm...

Vi åkte hem direkt efter att alla hade kommit tillbaka och då var det bara att hoppa in i duschen igen. Efter att vi alla hade duschat var det bara att sätta igång med lunchen. Vi tjejer satsade stort nu och lagade till tacofärs med sallad, gurka och creme fraiche i pitabröd. Det var gott det må jag säga. Efter lunchen blev det lite sova innan alla skulle iväg och träna igen.

Killarna tog sig en joggingtur inne i nationalparken. På deras karta fanns det en häst med vagn ute på ett fält intill en kyrka. Dem var ju bara tvungna att springa dit och kolla om kartan stämde, och det gjorde den också för där stod hästen på sin utnämnda plats, stackare.

Ungdomarna och vi juniorer tog oss ett löppass runt ett kärr som låg lite i utkanten av nationalparken. Vi sprang runt på någon stig som var mellan 1,5-2km lång. Tror jag.

Efter träningen fanns det tid över så jag, Janie och Rebecca tog oss en sväng på stan för att kolla lite i affärer. Vi svängde in på ett litet gatukök och åt middag. Eftersom det var fredag tänkte vi även köpa oss lite godis, men det fanns bara fult och dåligt

godis där så vi drog till vårt trogna Tesco istället. Se vad det är för skit dem säljer runtom på Irland.

På kvällen bänkade vi oss i tv soffan och såg på någon film som jag inte riktigt kommer ihåg vad det var för något. Kvällen avslutades i alla fall med styrketräning och massage av vaderna på tjejnarnas rum. Det var härligt det. Efter det sov man jättegott.

Lördag 24 februari

Denna morgon var dem andra lik. Alla gick upp och lagade till frukost. Gröt och mackor för oss tjejer som vanligt. Vi drog från stugorna vid 9tiden till ett ställe som låg på andra sidan det berget vi var på dagen innan.

Utsikten uppe från målet var inte den sämsta direkt.

Nu hade till och med solen vågat sig fram lite. Kartan vi skulle ta oss ut på hette The Craggs. Alla sprang vi samma bana som var ungefär 4,5km lång med en hel del kupering.

Det var sportident på den här träningen också så alla startade med någelunda mellanrum. I början var det lite väl kuperat och en del storsten, men så fort man kom upp på toppen var det hur lätt som helst att springa. Nästan i alla fall. Det gick väl hyfsat. Alla hade vi både stora och små bommar. Några resultat har jag inte lyckats få fram än men dem kanske kommer upp på OK Linnés hemsida någon gång. Hemma i stugan duschade vi och lagade mat som vanligt. Idag fick vi tjejer ta det vi hade i skafferiet, och det blev pastasallad med lite gurka och det som blivit över som man kan lägga i en sallad.

Efter lunchen hade vi fått tillåtelse att vila på eftermiddagen medan dem lite äldre killarna stack ut och tränade som vanligt. Alla utom Krille, men det vet jag inte riktigt anledningen till. Dem drog med Linné som skulle springa uppför Irlands högsta berg. Det gick väl helt okej det, men dem kom tyvärr inte hela vägen upp för det var ruskigt brant dem sista 300 meterna.

Solen sken för en gångs skull så vi unga som var kvar tryckte in oss i bilen och åkte för att titta på det 18 meter höga vattenfallet som låg i nationalparken, inte alls så långt från stugorna. Men det är ju på Irland vi är, så när vi väl var framme började det spöregna och det var bara att vända tillbaka igen för ingen av oss var så smart att ta med sig kläder för väder.

Vi var nu helt ensamma i huset och passade på att sova lite i tystnaden, men den varade dessvärre inte så länge. Efter knappt 2 timmar väcktes vi alla av ett skrällande ljud som skulle föreställa sång. Som vi alla vet känns det riktigt äckligt efter man sovit mitt på dan. Det smakar inge vidare i munnen och allt känns bara fel. Det blev då inte bättre av att några typer kom in och störde. Jag och Janie fick nog och gick

därför ut en sväng. Vi hittade en vacker katolsk kyrka. Vi tänkte gå in och bikta oss, men det fanns tyvärr ingen präst i närheten.

Vi hann inte mer än gå i 20 minuter innan dem börjar ringa efter oss. Saknaden är svår. Tyvärr var inte min mobil tillräckligt laddad och Janies låg under kudden. Vi tänkte att det var nog bäst att ta sig tillbaka så snabbt som möjligt. När vi väl kom fram till stugan var det tomt. Dem hade lämnat oss alldeles ensamma där ute i skogen och satt nu i samma stund på McDonald's och smaskade i sig färska goda hamburgare. Vi ringde till Ante som skickade ut Jonas för att hämta upp oss, men när vi kom fram hade alla nästan ätit klart så för mig blev det bara en milkshake och Janie tog sig en milkshake och en burgare.

Efter allt åkte vi till trogna Tesco igen för att shoppa loss lite. Det blev väl mest frukost för oss till morgondagen. Killarna köpte sig "lite" kinderägg för att ha något att underhålla sig med på kvällen. Det var ju trots allt lördag.

Kvällen i huset var inte så fridfull som vi väntat oss. Janie och Ante drog igång en liten fight som slutade i att Janie fick ett bananskal upptryckt i nyllet och våran säng var totalt uppriven.

Efter att jag bäddat sängen igen var det bara att säga gonatt till alla och krypa till kojs. ☺

Söndag 25 februari:

Denna härliga söndag började inte så lyckat. Vi gick upp som vanligt vid 8 på morgonen och åt vår frukost i lugn och harmoni. Vi bad Jonas lite snällt att springa över och kolla vilken tid det egentligen var vi skulle åka till tävningstävlingen på förmiddagen. När Jonas kom tillbaka var beskedet inte det bästa. Klockan var nu halv 9 och det visade sig att vi skulle åka runt kvart i 11 och att första starten gick kl11. suck alltså. Det var bara att slänga sig i sängen igen. Ingen vill väl gå miste om lite sömn om det finns möjlighet till det. Minns inte riktigt när vi vaknade igen men vi kom iväg i lagom tid och var vid tävlingen samtidigt som Linné. Det som vi nu kallar tävling var som vinterserien i Stockholm fast definitivt inte lika stor. Alla ställde vi upp förutom Andreas som var lite förkyld och gjorde bäst i att avstå det här passet. Han försökte istället ta lite bilder av oss andra vid några kontroller som han inte heller lyckades så bra med. Vi var för snabba helt enkelt.

Det var lite konstigt på den här "tävlingen" för att rita i kartan ingick i tiden. Helsjukt. Kartan som tävlingen gick på hette Muckross National Park och låg precis intill där vi bodde. Våra hus fanns till och med på kartan. Arrangören hade lite svårt med stavningen i resultatlistan.

Brown

	Name	Class	Club	Time
1	Micke Nordstrom	M	OKLine	94.09
8	Jonnas Eriksson	M	RanasOK	118.03
	Andes Ohlin	M	RanasOK	DNF

Blue

	Name	Class	Club	Time
1	Lars Magnusson	M	OKLine	71.3
2	Thomas Ohlin	M	RanasOK	73.36
4	Magnus Ohlin	M	RanasOK	76.26
6	Kristoffer Eklund	M	RanasOK	83.02

Green

	Name	Class	Club	Time
1	Eddie Gjarrenholt	M	RanasOK	59.33
2	Rebecca Gjarrenhold	F	RanasOK	60.05
4	Aleanndna Gjarrenholt	F	RanasOK	62.56
5	Jannie Nustrom	F	RanasOK	63.3
7	Sofie Karlsson	F	RanasOK	66.16
8	Robin Pousett	M	RanasOK	69.04
	Mathas Pousette	M	RanasOK	DNF

Efter snart en hel vecka på Irland var inte benen vackrare än såhär. (Den som är med på bilden vill vara anonym men ni kan säkert gissa er till vems ben det är).

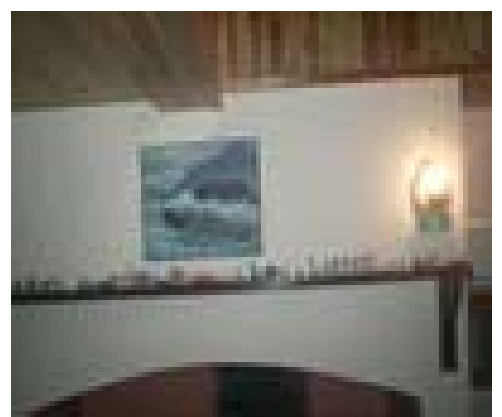
När det äntligen var dags för lunch fick vi tjejer smaka på våra fina små kycklingklubbor som vi suktat efter nått dygn nu. Till dem blev det pasta. Det var faktiskt riktigt gott, men vi gjorde lite för mycket så Jonas och Ante fick smaka en del av det. I alla fall av pastan ☺

På eftermiddagen blev det samma ställe som på förmiddagen, men inte lika kuperat. Det blev även väldigt stressigt för grinden till parken stängde kl18 och vi kom till träningen kl17, så det vara bara att slänga sig ur bilden och ut i skogen direkt. Tack och lov var det inte så mycket skogslöpning alls utan det var med små asfalterade vägar ute på en udde. Alla hann vi tillbaka i tid men lite tajt var det.

På kvällen blev det middag igen som vanligt. Det blev även en film till som jag inte heller vet vad den heter. Jonas och Ante åkte med beställning till Tesco och köpte sig ett lager till med kinderägg.

Det blev en fin samling tillslut. Hela hyllan ovanför Öppna spisen blev full med olika gubbar och en hel del dubletter.

Det var också någon finurlig lustigurre som blev lite

rastlös och sprang runt i huset och busade med alla som råkat slumra till. Krille fick sig en härlig insmörjning av tandkräm på näsan. Jonas kunde borstat tänderna med ketchup men var tyvärr för vaken för att inte märka det. Skulle kanske funkade med tvål. Mums ☺

tillslut blev denne lustigkurre trött och då kunde vi alla gå och lägga oss

Måndag:

Nu var det redan näst sista dagen på lägret. Oj vad tiden har gått snabbt. Denna förmiddag tänkte vi byta miljö en aning så vi drog tillsammans med OK Linné till en strand någonstans ute på kusten.

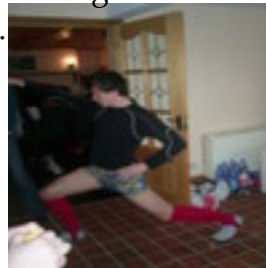
Men det var inte bara att åka dit och tro att man skulle få börja springa direkt. Först tog det ett tag innan kartpojken kom och när han väl var där körde vi ut på stranden för att komma närmre startpunkten.

Fina stenar☺

När vi precis skulle springa iväg kom den en lite gubbe i traktor och sa att vi absolut inte fick springa här för att vi tydligen inte hade tillåtelse till det och att vi på något vis kunde skada oss eller gräset och det skulle kosta för mycket för dem stackars irländarna. Det var till och med nära att han kallade på polis. Allvarligt. Efter en hel dels snack med den där gubben fick vi i alla fall tillåtelse att springa där en gång men vi skulle vara där ifrån om två timmar igen. Annars☺...

Det var riktigt svårorienterat för det mesta såg nästa likadant ut. Vi kom i alla fall där ifrån inom två timmar så vi slapp ha polisen efter oss. När vi kom hem igen duschade vi, åt lunch och sen stack alla i huset till stan för att kolla in affärerna. Vi tjejer stack först till Tesco med Jonas för att handla lite mat till morgondagens hemresa. När vi kom tillbaka till stan igen var vi inte där länge till för det var inte lång tid kvar tills vi skulle ut på nästa pass igen. Några av killarna hade köpt sig ett par damasker ivar som Ante stolt visade upp.

Eftermiddagspasset kom att bli en skojstafett som ägde rum vid samma ställe där vi yngre hade haft vårt löppass några dagar innan. Dem fyra lagen var ganska jämna med 3 löpare i varje lag. En tjej, en yngre kille och en "vuxen".

Resultaten efter stafetten minns jag inte så väl men Ante, Krille och Janie vann i alla fall. Nu var det lite bråttom eftersom vi skulle ut och äta vid kl 19. nu kom det en massa tjat om att vi tjejer tar så lång tid på oss när vi ska göra oss i ordning, men vi va faktiskt klara ganska snabbt, men eftersom ingen sa till att dem va klara kunde vi lika bra stå vid spegeln ett tag till ☺.

Vi gick in på någon krog på stan och åt. Sen drog killarna på krogen och vi andra stack tillbaka till stugorna igen. Jonas hämtade dem vid halv tolv ungefär, men då hade dem även annat med sig. En jävla massa kinderägg. Nu var plötsligt spisen helt full och det låg även en hel del på borden.

Jag och Janie hade bestämt oss för att vi skulle vara vakna hela natten. Efter att alla gått och lagt sig vid halv 1 blev det jobbigt tyst i stugan så vi gick ut på en promenad och var inte tillbaka förrän vid kl 4 på morgonen. Vi tog oss en yoghurt och sen orkade vi bara inte vara uppe längre så vi gick och sov en timme. Skönt☺

Tisdag:

Nu var det bara hemresan kvar sen va man hemma i kalla vita Sverige igen. Jag och Janie gick upp ur sängarna vid halv 6 eftersom vi inte hade packat dagen innan och vi skulle åka kl 7.

Hela köket var fullt med soppor och golvet var inte så fräscht det heller så nu var det bara att börja städa. Det såg väl helt okej ut när vi lämnade stugan för avresa. Jag och Janie ville absolut inte åka hem igen, och det ville inte Robin heller, så dem två vännerna och Robin satt och hoppades på att ett av planen skulle gå till Australien.

Efter ca 2h i bilen stannade vi vid McDonald's för att köpa oss lite mat med det fanns bara frukost där så vi dissade det oss stack till macken istället.

Väl framme i Dublin hade vi planerat en sväng på stan med det kunde vi ju utesluta så som köerna såg ut.

När vi kom fram till flygplatsen fick vi först vänta ca 1h för att få checka in, sen var det kanske 1h till innan vi fick gå på planet. När vi väl hade checkat in sprang vi alla runt och rotade i alla butiker på den lilla shoppinggatan.

När vi skulle gå ombord på planet höll vi nästa på att blåsa bort. Inga små vindar där inte. Nu är det bara hem och fortsätta träna i den vita mysiga snön. Härligt☺

Jag tycker att det var en riktigt lyckad resa och hoppas att ni andra tycker det samma.

[Bildgalleri](#) från Irland.